

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: DER FLØJ EN LIDEN SOMMERFUGL

Citation: Aakjær, Jeppe: "DER FLØJ EN LIDEN SOMMERFUGL", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 28. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aakjaer01val-shoot-workid59839.pdf> (tilgået 18. juni 2021)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

DER FLØJ EN LIDEN SOMMERFUGL

☒ Den fløj en liden Sommerfugl
hen over Bondens Tag;
den tænkte saamænd ikke
paa den yderste Dag.

☒ Den tænkte kun at nyde
det Livets Sekund,
som den havde kysset fra
sin Mor, Naturens Mund.

☒ Den gav sig hen til Flugten
i Luftens varme Blaa;
paa rene, hvide Vinger
den fløj paa maa og faa.

☒ Den nød sin egen Dejlighed
og trodsed Tyngdens Lov,
og ikke Spor den tænkte
paa næste Dags Behov.

☒ Var ikke Himlen havblaa,
og Solen ret som Guld,
og Livet lyst og herligt,
og Verden frydefuld!

☒ Bestandig før den op og ned
som et stormjaget Løv,
hvad heller som en Barnesjæl,
nys skilt fra sit Støv.

29

☒ Og som den fløj saa sjæleglad,
en Bejler kom til.
Gud, hvor han var oprigtig
og fyrig og vild!

☒ Han bad om Lov at følge,
hun nikkede og lo;
thi hvorfor flyve ene,
naar man kan blive to!

☒ De traadte Ætrens Elvelør
foruden mange Ord,
mens dybt dernede rulled
den snavsede Jord.

☒ Og mætte af Dansen
i Junidagens Sol,
de daled gennem Luften
og fandt en dejlig Stol.

☒ Midt i en hvidrød Æbleblomst -
saa salig som en Gud -
han vifted med sit Vingepar
sin lille hvide Brud.

☒ Der holdt de deres Bryllup
foruden nogen Præst,
for saaledes hued det
de Sommerfugle bedst.

☒ Og Grenen vugged op og ned

i Sommerdagens Luft,
og Æbleblomsten yded dem
sin allerbedste Duft.

∞ Og Grenen svajed, Skyen drev,
og Dagens Lys blev slukt -
Tak, elskte smaa! I lærte mig,
hvordan man elsker smukt.

Kjbh., Juni 1893 .